

Valgt blev: *Lis Groes, Albertsen, Gorrsen, Ove Hansen, Erhard Jakobsen, Niels Mørk, Axel Ivan Pedersen, Chr. Rasmussen, Axel Sørensen, Jacob Sørensen, Ejnar Hansen, Holger Hansen, Søren Jensen, Foss, Clausen (Olufskjær), Adolph Sørensen og Chr. Mad- sen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg an- gående forslag til folketingsbeslutning om en undersøgelse af pudder- og sprøjtegiftes samt teknisk anvendte hormonpræparaters skade- lige virkninger [af Morten Lange m. fl.].

Valgt blev: *Chr. Thomsen, Erhardt An- dersen, Bladt, Hjortnæs, Carl Nielsen, Viola Nørlov, Chr. Rasmussen, Teichert, Kirke- gaard, Søren Jensen, Johs. Hansen, Heilesen, Raunkjær, Knud Thomsen, Peder Jakobsen, Niels Ravn og Morten Lange.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om en investeringsfond for Færøerne m. v.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 52) findes i tidenden sp. 1293).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 124 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive til- stillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om arbejdsmarkedets tillægspension.

(Lovforslaget (nr. 68) findes i tillæg A. sp. 573, fremsættelsen i tidenden sp. 1820).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hans Rasmussen: Inden for den danske fagbevægelse er det adskillige år siden, vi over for arbejdsgiverne rejste kravet om, at produktionen ikke alene skulle udrede den almindelige arbejds løn, men den burde fak- tisk også betale for slitagen af arbejds- kraften. Det er glædeligt at konstatere, at det fremsatte lovforslag tager væsentligt sigte herpå.

Gennem en længere årrække har løn- modtagerne i fagbevægelsen stærkt ønsket at opnå en social stilling i lighed med den, som adskillige tjenestemand- og funktio- nærgrupper i Danmark indtager. Dog vil ingen benægte, at lønarbejderne efterhånden i deres overenskomster har fået løst adskil- lige sociale spørgsmål, som for produktionen kan være lige så vigtige som teknikken i selve produktionsprocessen.

De stigende sociale goder, der er opnået ved forhandling mellem arbejdsmarkedets organisationer, må ses ud fra det synspunkt at gøre arbejderne mere positivt indstillet over for hele produktionsgangen. Der er så afgjort ingen tvivl om, at jo større goder arbejderne på det sociale område har op- nået — og nu ikke mindst ved den land- vinding, der er i sigte gennem arbejds- markedets tillægspension — jo bedre ind- stilling vil lønmodtagerne også møde den moderne produktions utallige problemer med.

Det er en side af dette lovforslag, som må vurderes højt. Jeg er ikke uenig i den tanke- gang, som under drøftelserne har været fremført om, at det nok havde været bedre, om arbejdsmarkedets parter selv havde klaret denne tillægspension. Men som for- holdene udviklede sig under de sidste over- enskomstforhandlinger med lovgivnings- magtens indgreb, kan det jo ikke hjælpe fortsat at hænge sig for meget i sådanne formaliteter.

Nu ligger det engang sådan, at da folke- tinget forlængede overenskomsterne på visse vilkår, stillede man samtidig lønmodtagerne i udsigt, at man ville gøre tillægspensionen færdig, således at indbetalingerne kunne begynde fra 1. marts i år. At dette er en realitet og en kendsgerning, som særlig lov- givningsmagten ikke kan komme uden om, behøver jo ikke yderligere at understreges, selv om tiden kan være knap til at gøre lov- forslaget færdigt og til derefter at indrette